

Forchold lige over for Præsteembedet i Nørre-Sundby. Den ærede Ordfører var misfornøjet med, at disse Folk fra Nørre-Sundby kaldte Tienden for vor Tiende. Ja, jeg tør ikke stride med den ærede Ordfører om, hvorvidt det er vor Tiende eller ikke, men naar den skal betales, saa er det os, som skulle betale, i det Stykke ved vi, at det er vor. Paa den anden Side kan man da ikke se bort fra, at den Gang, da Tienden blev ansat, da Tienden blev indført som Lønningsmaade for Præsterne, var det absolut Hensigten lige saa godt i Nørre-Sundby som alle andre Steder, at den Tiende, som det blev paalagt Beboerne at yde, lige saa vel der som andre Steder skulde falde Præsteembedet til gode. Jeg kan derfor ikke andet end give Beboerne Ret, naar de se saaledes paa Forholdet, at det er deres Tiende. Den er nu gaaet ind i Statskassen, men jeg kan ikke se, at der er andet, der berettiger Statskassen til at beholde denne Indtægt end netop den stærkeres Ret. Det har ikke nogen Sinde været Meningen, at Præstetienden skulde gaa ind i Statskassen. Der blev ansøgt her af de forskellige Medlemmer, jeg har talt med derom i dette Ting, at man ikke kunde have med dette Spørgsmaal at gøre, fordi der foran dette var en hel Del andre. Jeg spurgte dem, om de kunde nævne et Forhold, der kunde sættes i Lighed med det i Nørre-Sundby, og et af de ærede Medlemmer, jeg talte med, nævnedes da et og nævnedes, hvor dette Forhold fandtes. Jeg spurgte saa det ærede Medlem, hvordan det stod med Tienden derhjemme, siden det var bleven brugt som Grund til, at man ikke kunde tage Hensyn til Andragendet fra Nørre-Sundby. Han meddelte saa, at det var ganske rigtig; derovre hos ham var Kongetienden i sin Tid bleven givet til Skolevæsenets Ordning i Kommunen. Men er det en Sammenligning? Nej, dette Forhold her kan man slet ikke sammenligne med, at man tager Kongetienden og giver til Skolevæsenets Ordning. Dersom man vil give os i Nørre-Sundby Tienden til Skolevæsenets Ordning, ere vi tilfredse; thi saa vilde vi give et lignende Beløb til Præsten, saa paa den Maade kunne vi godt ordne det. Ligesom Forholdene nu ere forskellige fra den Gang, da de kom i Uorden, om jeg saa maa sige, er der et andet Forhold nu, som heller ikke paa meget nær kan sammenlignes med tidligere, og det er Livsvillaarene for Præsten nu og tidligere, Forholdet med Præsteembedet nu og tidligere. Den Gang Bispen tog Tienden og lagde den ind under Bispeembet i Aalborg, var Nørresundby kun et ubetydeligt

Fiskerleje; hvor mange Familier der var, ved jeg ikke ganske sikkert, men jeg er vis paa, det var ganske saa. Nu er der 5,000 Mennesker i Pastoratet, og hvis jeg maa have Lov til det, skal jeg meddele nogle enkelte Forhold, der kunne bevise, at Præsten i Nørresundby har ganske overordentlig meget at bestille til Trods for, at han lønnes daarligere, havde jeg nær sagt, end alle andre Præster i Landet; jeg tænker næsten, jeg kan saa ved det, jeg skal komme tilbage til det siden, men Arbejdet har udviklet sig i en forbausende Grad. Nu er der, som sagt, 5,000 Indbyggere i Kommunen, og nu er der da det særegne, at af de 5,000 lever Halvdelen ude paa Landet, og Pastoratet har en Udstrækning saa stor, at der fra Præstegaarden i Ost, Vest og Nord er mindst en Mil til Udkanten af Kommunen. Der er i Nørresundby 400 skolepligtige Børn, og i Landdistriktet er der tilnærmelsesvis ogsaa 400, det bliver i alt saadan noget som 780 Børn i Pastoratet, der undervises af 13 Lærere i 8 Skoler, saa det vil kunne forstaaes, at Præsten har dygtigt at bestille som Skolens tilsynshavende. Der er i det sidste Aar derovre i Nørresundby født 157, der er konfirmeret 90, viet 34 Par og død 83, af Kommunitanter var der 850 i Kirken og 80 i Hjemmet, af Hjemmedaab har Præsten foretaget 40, det vil altsaa ses, at der er dygtig at bestille for den Smule Løn, han faar. Foruden den almindelige Præstegering er han Præst ved Nørresundby Arresthus og skal som saadan tilse Jangerne og tale med dem de søgne Dage mellem hans andet Arbejde. Saa er han dernæst paa Grund af, at Forholdene der endnu til Dels ere som i Landkommunerne, Medbestyrer af Fattigvæsenet, og det er et meget betydeligt Arbejde, som derved paalægges ham. Det samme er temmelig sikkert ogsaa Tilfældet med Skolevæsenet, fordi Nørresundby betragtes som en Landsby. Derfor er han ogsaa mere impliceret i Skolevæsenet, end Præsterne i Byerne ellers ere. Endelig kommer dertil, at Kirkerne i Kommunen ejes af Seminariefonden, og saa har Præsten desuden den Bestilling at være Kirkeverge for de to Kirker. Nu bliver det jo sagt: Ja, alt det er meget godt, men Præsten er ikke viet til Folk, han kan flytte, naar han ønsker. Det er meget rigtig, det kan han, og saa kunne vi saa en anden, men Præsten er vel yndet af Beboerne, de ville gerne beholde ham, og han er ogsaa selv tilfreds paa Pladsen. Hvis han skulde flytte, var det simpelt hen af den Grund, at Indtægterne vare utilstrækkelige, og naar de skulde have en ny Præst, maatte det være en